

стимулюванні інвестицій, розвитку людського капіталу, підвищення підприємницької діяльності.

Проблема податкового адміністрування безпосередньо пов'язана з підвищенням продуктивності та ефективності податкової системи країни, якісним поліпшенням збирання податків. В Україні недостатньо раціональна організація податкового адміністрування фіскальної служби, що веде до підвищення витрат на виконання своїх функцій [1, с. 48].

Податкове адміністрування вимагає безперервного вдосконалення в умовах конкурентної боротьби національних податкових систем. Існує необхідність вдосконалення методологічних основ, які могли б адекватно відповідати сучасним соціально-економічним вимогам розвитку держави. Сучасна система податкового адміністрування покликана забезпечувати виконання наступних завдань:

- підвищення рівня надходження податків;
- створення прозорої системи податкового адміністрування, яка повинна передбачати зниження витрат на виконання податкових зобов'язань;
- взаємодія платника податків з фіскальними органами через уповноважених представників, що надають платні послуги платникам.

Держава зацікавлена в зниженні своїх витрат на здійснення податкового адміністрування. Вирішення цих проблем необхідно для забезпечення стабільних надходжень до бюджетів, так як від цього залежить реалізація поточних і перспективних завдань економічного розвитку країни.

Отже, для підвищення ефективності податкової системи України, пропонується використовувати механізм податкового аутсорсингу в процесі податкового адміністрування і управління фінансами суб'єктів господарювання. Користуючись послугами аутсорсерів з надання фінансових послуг, клієнти – платники податків знижують не тільки витрати, але і фінансові ризики.

Список використаних джерел

1. Гемазудинов Д.Р., Мочалин А.Ю. Основные направления развития налогового администрирования в условиях налогового мониторинга. «Налоговая политика и практика» №3(159) март 2016 г. с.44-49 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: WWW.nalogkodeks.ru.
2. Податкова реформа: основні зміни, які вступили в дію з 1 січня 2016 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tr.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/231988.html>.

Ворона П.В.

ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРІВ ГОЛІВ ГРОМАД У КРАЇНАХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Справа побудови ефективної системи місцевої влади в країні, де розпочався процес децентралізації, потребує вивчення нових форм місцевого управління, нових

механізмів формування органів місцевого самоврядування; дослідження досвіду формування місцевих фінансів та використання місцевих ресурсів тощо. Цей досвід сприятиме утворенню дієвих та самодостатніх територіальних громад. Розпочавши процес децентралізації влади, органи публічної влади мають підтримати позитивну динаміку формування більш економічно спроможних об'єднаних територіальних громад. Цей процес давно розпочався і триває у колишніх постсоціалістичних країнах Східної Європи. У них пройшла й модернізація самої системи місцевого самоврядування у т.ч. через удосконалення систем місцевих виборів та адміністративно-територіального устрою. Тому нам важливо мати аналіз цих процесів, виокремлювати позитивний досвід муніципальної розбудови та врахувати його у процесі реформування публічної влади [3].

У країнах Східної Європи процес удосконалення виборчих систем є постійним і динамічним. А розуміння «оптимальності виборчої системи» для науковців, практиків, політиків та експертів є досить неоднозначне і дискусійне. У формуванні виборчих систем місцевих виборів у країнах Європи доволі вагому роль зіграв історичний фактор або національна історична традиція місцевих виборів – це є проявом потужного впливу генезису демократичної традиції країни. Існуючі системи місцевих виборів окрім політичної структуризації, посилення зв'язку партій з виборцями та інших цілей мають забезпечувати ефективне функціонування системи публічної влади місцевого та регіонального рівнів, а у нашому випадку – системи місцевого самоврядування. У європейських країнах це завдання досягається по-різному. По-перше – через обрання мера більшістю від складу ради. По-друге – через проведення виборів мера за мажоритарною виборчою системою абсолютної більшості. Ймовірність конфліктів між мером та радою в цій системі достатньо висока, однак і мер, і рада принаймні підтримуються більшістю виборців, що спонукує їх до пошуку компромісів. Ознайомимось із зарубіжним досвідом виборчих систем для мерів у окремих країнах Східної Європи з таблиці 1.

Враховуючи результати аналізу особливостей місцевих виборів мерів постсоціалістичних європейських країн варто зауважити, що все ж великого поширення набули прямі вибори з використанням МВС абсолютної більшості. Сама структура проведення виборів залежить від цілей, які ставить перед собою політична еліта країни, від політичних інститутів та культури, притаманних певному суспільству, що означає неможливість та й недоцільність виокремлення багатьох об'єднуючих характеристик. Однак, науковці стверджують, що формування структури проведення місцевих виборів у Східній Європі у постсоціалістичний період залежить від наступних факторів:

1) територіального устрою держави: у федеративних утвореннях вибори регламентуються, окрім загальнонаціональних органів влади, також субнаціональними, і тому часто відбуваються за різними системами та процедурами (Боснія та Герцеговина);

2) типу національної виборчої системи;

3) переважаючої кількості жителів у громадах, типу адміністративно-територіальних одиниць. У малих громадах перевага надається мажоритарним засадам виборів, або ж – можливості кандитування об'єднанням громадян за місцем проживання [3].

Виборчі системи виборів мерів у країнах Східної Європи*

Країна	Прямі / непрямі вибори	Система виборів
Албанія	Прямі	Мажоритарна виборча система (МВС) абсолютної більшості
Болгарія	Прямі. Мер – кмет – виконавчий орган муніципалітету	МВС абсолютної більшості
Боснія і Герцеговина	Прямі	МВС абсолютної більшості
Косово	Прямі	МВС абсолютної більшості
Македонія	Прямі. Мер не може бути членом ради	МВС абсолютної більшості
Польща	Прямі	МВС абсолютної більшості
Румунія	Прямі	МВС абсолютної більшості
Сербія	Непрямі	Призначення предстаницькими органами
Словаччина	Прямі	МВС абсолютної більшості
Словенія	Прямі. Мер - зупан - є виконавчим органом муніципалітету. Очолює адміністрацію	МВС абсолютної більшості.
Угорщина	Прямі. Мер - полгарместер – виконавчий орган муніципалітету. Працює на постійній основі в муніципалітетах понад 3тис. осіб	МВС відносної більшості.
Хорватія	Прямі	МВС абсолютної більшості
Чехія	Непрямі . Мер (староста, прімадор) в радах зі складом менше 15 осіб мер – єдиний виконавчий орган	Призначення предстаницькими органами
Чорногорія	Прямі	МВС абсолютної більшості

*за матеріалами джерел [1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]

Також виборчі системи є зорієнтованими на персоніфікацію виборів, яка забезпечується, окрім мажоритарності, преференційним голосуванням, помірною величиною округу, кількістю місць у радах [9]. Тому варто зазначити, що і в Європейських постсоціалістичних країнах питання вибору виборчої системи представницьких органів є питанням формування ефективної системи місцевого самоврядування, яка розвивається достатньо динамічно і пройшла процес постсоціалістичного реформування.

Для обрання місцевих представницьких структур у постсоціалістичних країнах встановлені більш ліберальні правила для потенційних кандидатів а ніж під час загальнонаціональних парламентських перегонів: передбачається можливість самовисування або висування позапартійних кандидатів об'єднаннями виборців, виборчими комітетами, громадськими організаціями, тобто не лише політичними партіями. А для виборів мерів на постсоціалістичному просторі використовуються різні системи, які варіюють від непрямих виборів, до мажоритарної системи відносної більшості і мають за мету – уникнення конфліктності у системі комунікації місцевої влади «мер – рада».

Список використаних джерел

1. Батанов О. В. Місцеві вибори та муніципальні виборчі системи в зарубіжних країнах: досвід для України / О. В. Батанов // У правління сучасним містом : наук. практ. журн. – Київ : ВПЦ АМУ, 2001. – № 7 – 9. – С. 89 – 95.
2. Виборчі системи для місцевих виборів: європейський досвід та українське законодавство / Лабораторія законодавчих ініціатив // Режим доступу: http://parlament.org.ua/index.php?action=magazine&id=9&ar_id=1374&iar_id=721&as=2.
3. Ворона П. В. Системи місцевих виборів у країнах Східної Європи / П. В. Ворона // Вісник НАДУ. – 2017. – Вип. 1. – с. 69–75.
4. Об организации и функционировании местного самоуправления: закон Республики Албания. – Режим доступу: <http://municipalkg.narod.ru/interlaw/alblaw.htm>.
5. Лахижа М. І. Європеїзація публічної адміністрації: на прикладі Польщі // Менеджер. Вісник донецького державного університету управління. – 2008. - №1. – С.85-89.
6. Лісничий В. В. Політичні та адміністративні системи зарубіжних країн: навч. посіб. для студентів ВНЗ / В. В. Лісничий.– 2-е вид.– К.: ВД Професіонал, 2004.– 336 с.
7. Муніципальні вибори в Угорщині, Словаччині, Польщі та Чехії: порівняльний аналіз. Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/monitor/april/15.htm>.
8. Посібник з розробки виборчих систем / Е. Рейнолдс, Б. Рейллі, К. Асмаї, С. Берч, Міжнародний інститут демократії та сприяння виборам ; пер. Г. Сенік, М. Селіванова, О. Ципняк. – Київ: НОРА-ДРУК, 2003. – С.9.
9. Система виборів до органів влади у країнах Центральної та Східної Європи. Національний інститут стратегічних досліджень. Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/905/>.
10. Чиркін А. С. Конституційні засади організації місцевого самоврядування в Чехії. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка, №1, 2014.- с.73-82.

Голош Н.К.

АНАЛІЗ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ЩОДО УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Ключовими нормативно-правовими актами, що регулюють здійснення децентралізації повноважень, ресурсів та відповідальності під час створення